

Добри Чинтуловъ е билъ жененъ два пжти. Веднажъ въ 1857 г. за дъщерята на видния сливенецъ Добри Желѣзковъ, която, за негова най-дълбока скърбъ, умира въ 1878 г., а не слѣдъ много (въ 1881 г.), умира и единствениятъ му и непрѣжлимъ синъ Петъръ. Тия нещастия окончателно сломили побѣлѣлия вече труженикъ.

Чинтуловъ, най-яркото свѣтило на училищното дѣло и черковнитѣ борби, прѣдставлява единъ отличенъ при мѣръ на хора, които като прости занаятчийски или бѣдни синове, сж таели въ сърдцата и умоветѣ си най-патриотичнитѣ идеи и общающии способности. Кой би подозиралъ, че скромниятъ, сливенски момъкъ, възпитаникъ на лозята и окадениитѣ огнища, само благодарение на случайности тикнатъ прѣзъ Балкана задъ Дунава, ще се върне слѣдъ декада години като единъ незамѣнимъ за врѣмето си педагогъ, поетъ и борецъ!

Сава Доброплодни.

Сава х. Илиевъ Доброплодни или Сава Илиядисъ Евкарпидисъ е роденъ въ Сливенъ прѣзъ 1820 г.¹⁾ Поради ревността на Сава къмъ учението, майка му, слѣдъ възвръщането си въ Сливенъ (тѣ въ 1830 г., се прѣселили въ Плюещъ, дѣто и умира Х. Илия), го праща на учение послѣдователно при даскалитѣ *Юргаки*, *Кекиша* и *Полъ Янко*. Отъ тукъ, единъ день, каченъ върху „ямурлицитѣ“ на сливенскитѣ търговци Стефанъ Йовчоолу и Х. Михалъ Копринджията, отива въ Цариградъ, дѣто заедно съ сина на Челеби Стратаки Пастармаджиолу се учелъ подъ ржководството на Иеромонахъ Теофилъ. Отъ тукъ подъ внушението на Раковски, сполучава да си издѣйствува една помощъ отъ 40 гр. мѣсечно отъ мѣстнитѣ чорбаджии — сливенци и отива въ Куручешменското грѣцко училище, дѣто билъ Раковски. Тукъ той подъ подигравкитѣ на гърци и гърчеющи се, хвърля въ морето кадияната си *шубурка*, която отличавала благороднитѣ въ Сливенъ. Подържанъ по-нататкъ отъ сливенски търговци живуци въ Влашко, като Михалаки, Анастасий Дукиядисъ²⁾ (Дучоолу) и др., свършва съ доста завиденъ успѣхъ Куручешменското училище³⁾ и въ 1842 г. се главява за учи-

¹⁾ С. И. Доброплодни. Автобиография. София 1893.

²⁾ Анастасъ Дукиядисъ, за когото имахме случай да говоримъ по рано, е билъ единъ отъ заможнитѣ и родолюбиви сливенци, живуци въ Влашко; помагалъ е много на Априлова за събиране материали по нашата история, и самъ подъ името Афанасий Дучовъ е участвувалъ въ подписката за памятника на Юр. Ив Венелинъ (В. Апр. Ден. Н. Обр.).

³⁾ Името Доброплодни, Сава е придобилъ като ученикъ въ това училище, директорътъ на което, поради успѣхътъ и прилежанието на Сава, го кръства Евкарпидисъ, което на български значи Доброплодни.